

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1864 Δημοσιεύεται το νέο Σύνταγμα της Ελλάδας, με το οποίο καταργείται η Συνταγματική Μοναρχία και καθιερώνεται η Βασιλευόμενη Δημοκρατία.

1887 Διαδήλωση αριστερών στο Λονδίνο κατά της βρετανικής καταπίεσης στην Ιρλανδία πνίγεται στο αίμα από την αστυνομία. 3 νεκροί και 400 τραυματίες, ο απολογισμός.

1970 Ο πτέρarquος Χαφέζ ελ Άσαντ καταλαμβάνει με πραξικόπημα την εξουσία στη Συρία.

1973 Ο υπουργός Παιδείας Παν. Σιφναίος, επισκέπτεται το Πολυτεχνείο και προσπαθεί, σε κοινή συνεδρίαση με τη Σύγκλητο, να εκφοβίσει τις επιτροπές αγώνα των φοιτητών, ώστε να σταματήσουν την δράση τους για άμεση διενέργεια ελεύθερων εκλογών στις σχολές.

2000 Αναστέλλεται η λειτουργία της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης. Είχε συσταθεί το 1948 με τη συνθήκη των Βερσαλλιών, με σκοπό την κοινή άμυνα των μη κομμουνιστικών ευρωπαϊκών κρατών.

2007 Με καταμετρημένο περίπου το 99% των εκλογικών τμημάτων, τα αποτελέσματα των εκλογών για την ανάδειξη προέδρου στο ΠΑΣΟΚ έχουν ως εξής: Γιώργος Παπανδρέου 55,57%, που επανεκλέγεται πρόεδρος, Ευάγγελος Βενιζέλος 38,5% και Κώστας Σκανδαλίδης 5,76%.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

354 Αυγουστίνος, επίσκοπος Ιππώνος και Άγιος της χριστ. εκκλησίας, από τους σημαντικότερους θεολόγους του Χριστιανισμού.

1850 Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον, σκωτσέζος συγγραφέας.

1957 Άννα Βερούλη, πρωταθλήτρια Ευρώπης το 1982 στον ακοντισμό.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1868 Τζοακίνο Ροσίνι, ιταλός συνθέτης. (Ο Κουρέας της Σεβίλλης, Γουλιέλμος Τέλλος)

1979 Γιάννης Μαρής, δημοσιογράφος και συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων.

2003 Σπύρος Μελετιζής, από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της ελληνικής φωτογραφίας.

Σπύρος Μελετιζής (20/01/1906 - 14/11/2003)

Γεννημένος στο χωριό Άγιοι Θεόδωροι Ίμβρου, ο Μελετιζής ήταν πρωτότοκος γιος (από έξι αδέρφια) του Μενελάου Μελετιζή και της Καλλιόπης Γιαννάκη. Ο πατέρας του Μελετιζή ήταν φτωχός - ντενεκειζής στο επάγγελμα, ενώ η μητέρα του δεν είχε φοιτήσει σε σχολείο. Ο Μελετιζής παρακολούθησε το σχολαρχείο και η οικογένειά του τον προόριζε για δεσπότη. Όμως επειδή ο πατέρας του Μελετιζή πεθαίνει από επιδημία γρίπης το 1919, σε ηλικία 13 χρόνων αναγκάζεται να βιοποριστεί.

Σε ηλικία 17 ετών, το 1923 (Συνθήκη της Λωζάνης - παραχώρησης της Ίμβρου στους Τούρκους), έφυγε για την Αλεξανδρούπολη όπου εργάστηκε αρχικά ως υπάλληλος σε υφασματοπωλείο και αργότερα στο φωτογραφείο του Αλέξανδρου Παναγιώτου (ο οποίος ήταν συγγενής του Μελετιζή). Σταθμός στην φωτογραφική του καριέρα αποτέλεσε η φωτογραφία του με τα καΐκια στην παραλία της Αλεξανδρούπολης για την οποία κέρδισε το πρώτο βραβείο στην έκθεση της Θεσσαλονίκης το 1924. Το 1927 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Έμαθε φωτογραφία από τον Γεώργιο Μπούκα - φωτογράφο της βασιλικής οικογένειας. Το 1937 φωτογραφίζει την ελληνική ύπαιθρο στην Ήπειρο. Στην Αντίσταση του '40 ακολουθεί και φωτογραφίζει τους αντάρτες στην Πελοπόννησο και Ευρυτανία. Ο Μελετιζής θεωρείται ο φωτογράφος της Αντίστασης. Στο βιβλίο «Με τους αντάρτες στα βουνά», παρουσιάστηκαν φωτογραφίες από τους αντάρτες στα βουνά της Ευρυτανίας την

περίοδο 1941-1944. Πολλές από αυτές τις φωτογραφίες χρησιμοποιούνται μέχρι και σήμερα ως ιδανικές αναπαραστάσεις του αγώνα της Αριστεράς. Το 1948 φωτογραφίζει τη Σαμοθράκη και την Αλεξανδρούπολη. Λόγω των αριστερών φρονημάτων και την εμπλοκή του στον αντιστασιακό αγώνα αντιμετωπίζει προβλήματα στην εύρεση εργασίας. Ο Μελετιζής συνεχίζει μεταπολεμικά να φωτογραφίζει: φωτογραφίζει αρχαιολογικούς χώρους, μουσεία και την δεκαετία του 50' φωτογραφίζει πολιτικούς όπως τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, Γεώργιο Ράλλη, Γιώργο Παπανδρέου, όπως και τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και Ιάκωβο, αλλά και προσωπικότητες της τέχνης. Το 1953 το έργο του Μελετιζή παρουσιάζεται και λαμβάνει τιμητικές διακρίσεις στο Ρότσεστερ, Μπέρμινγχαμ και στο Μπουένος Άιρες. Το 1955 μέσω σύμβασης με το δημόσιο, φωτογραφίζει δημόσια έργα στον Έβρο. Αργότερα με εντολή του υπουργεί-

ου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων το 1957 εργάζεται ως φωτογράφος δημόσιων έργων και περιοδεύει φωτογραφίζοντας σε όλη την Ελλάδα (από την Πελοπόννησο, Ρούμελη μέχρι την Θράκη).

Βιβλία

Με τους αντάρτες στα βουνά, Σπύρος Μελετιζής, 1974.

Ίμβρος, Φωτογραφικό λεύκωμα για την Ίμβρο, Σπύρος Μελετιζής, Ελένη Αιματίδου-Αργυρίου, Σύλλογος Ίμβρίων Αθηνών, Αθήνα, 1997.

Ιθάκη με τη ματιά του Σπύρου Μελετιζή, Οδύσσεια Δίκτυο, Δήμος Ιθάκης, 2001.

Φωτογραφίζοντας την Θεσπρωτία, Τοπική Έκδοση Δήμου και Κοινοτήτων Ν. Θεσπρωτίας, 2004.

Θράκη από το αρχείο του Σπύρου Μελετιζή, κείμενο Νίνα Κασσιανού, Έκδοση Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Εθνολογικό Μουσείο Θράκης, Εκδόσεις Κασιανιώτη.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η παράνοια του ΣΥΡΙΖΑ

Ο διχασμός προσωπικότητας των στελεχών και μελών του κυβερνώντος κόμματος τείνει να ξεπεράσει πλέον κάθε όριο πολιτικής ή και ψυχαναλυτικής προσέγγισης. Η αυριανή πανελλαδική απεργία γίνεται ως γνωστόν, με απόφαση των συνδικαλιστικών οργανώσεων, προκειμένου οι εργαζόμενοι να διαμαρτυρηθούν γιατί η «κυβέρνηση αθετώντας τις προεκλογικές της δεσμεύσεις συνεχίζει τις πολιτικές της τιμωρητικής λιτότητας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, εφαρμόζοντας ένα νέο σκληρό μνημόνιο με επαχθείς όρους».

Σε αυτή την κινητοποίηση όμως καλεί και τους εργαζόμενους να πάρουν μέρος το τμήμα εργατικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ! Γιατί όπως υποστηρίζει «οι

αγώνες απέναντι στις αντιλαϊκές, ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές συνεχίζονται ακόμα πιο δυναμικά». Η πολιτική παράνοια δηλαδή σε όλο της το μεγαλείο... Γιατί αν δεν κάνουμε λάθος τις πολιτικές αυτές τις εφαρμόζει μια κυβέρνηση που αποτελείται από τα κορυφαία στελέχη του κόμματος που σήμερα τις καταγγέλλουν. Το γνωστό και πολυπαιγμένο σενάριο ότι δεν ευθύνεται η κυβέρνηση που αποφασίζει, αλλά κάποια ξένα και ντόπια κέντρα που την εκβιάζουν για να ακολουθήσει αυτή την πολιτική. Με λίγα λόγια, σύμφωνα με τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ο πρωθυπουργός οι υπουργοί του άγονται και φέρονται, ανάλογα με τους... εκβιασμούς που δέχονται και αποδέχονται. Κάποιος πρέπει να θυμίσει στα

στελέχη του κυβερνώντος κόμματος ότι ο πολιτικός παραλογισμός οδηγεί στη γελοιοποίηση. Ότι είτε η κυβέρνηση εξυπηρετεί το εθνικό συμφέρον, όπως υποστηρίζει ο πρωθυπουργός υλοποιώντας τη συμφωνία με τους ευρωπαίους, είτε μοιραία και άβουλη υποτάσσεται σε κάθε λογής εκβιαστές. Οι παλινοδίες αυτές, να υποστηρίζεις από τη μια την κυβέρνηση και από την άλλη να καταγγέλλεις την πολιτική που εφαρμόζει δεν οδηγούν πουθενά, παρά μόνο στον ευτελισμό της πολιτικής και των πολιτικών. Είναι καιρός ο ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του να αποφασίσουν οριστικά: Είτε θα κυβερνήσουν αναλαμβάνοντας και το κόστος των επιλογών τους, είτε θα παραμείνουν κόμμα διαμαρτυρίας ...